

Til § 110

Bestemmelsen, der til dels viderefører § 70 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger, svarer til § 105 om investeringsforeningers overskridelse af investeringsgrænser.

Bestemmelsens *stk. 1* vedrører kun placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger. Årsagen hertil er dels, at overskridelse som følge af udnyttelse af tegningsrettigheder er medtaget i § 109, stk. 3, dels at placeringsgrænsen på 10 pct. i § 109, stk. 2, alene finder anvendelse på investeringstidspunktet. Årsagen hertil er, at erhvervsudviklingsforeninger foretager langtidsinvesteringer i aktier og anparter, der er unoterede, og som ikke kan afhændes til enhver tid på samme måde som ved noterede værdipapirer.

Stk. 2 fastslår, at såfremt de i kapitel 15 fastsatte grænser overskrides og ikke nedbringes senest 8 dage efter overskridelsen, skal specialforeningen omgående indberette overskridelsen til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan i sådanne tilfælde undtagelsesvis meddele tilladelse til, at overskridelsen nedbringes over en længere periode, såfremt dette er i medlemmernes interesse.

I forhold til den gældende formulering er der således ikke længere mulighed for, at specialforeninger eller afdelinger løbende kan have en overskridelse på op til 10 pct. af deres formue. Enhver overskridelse, uanset hvor stor eller lille den er, skal nedbringes efter bestemmelserne i stk. 2.

Specialforeningerne har til gengæld 8 dage til at få nedbragt overskridelsen, uden at Finanstilsynet skal modtage meddelelse herom. Hvis overskridelsen imidlertid ikke er nedbragt senest 8 dage efter, den er opstået, skal dette omgående meddeles til Finanstilsynet.

Af denne meddelelse skal det fremgå, hvilke placeringsgrænser der er overskredet og hvorfor.

Endvidere skal foreningen redegøre for, hvorfor foreningen mener, at det er i medlemmernes interesse, at overskridelsen ikke er nedbragt under hensyn til, at foreningen skal investere efter et princip om risikospredning samt en angivelse af, hvornår overskridelsen efter foreningens vurdering kan være nedbragt.

Som eksempler på tilfælde, hvor det kunne være i medlemmernes interesse, at overskridelsen ikke nedbringes straks, kan nævnes skatteregler og likviditetsovervejelser.

Afsnit XI*Til kapitel 16**Til § 111*

I bestemmelsen, der er en delvis videreførelse af § 1, § 3, stk. 3, § 5, § 6, stk. 2, nr. 2, § 62, stk. 4, og § 73 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger og stort set svarer til §§ 4 og 5, der gælder for investeringsforeninger og specialforeninger, foreslås en forenklet regulering af de hidtidige investeringsforeninger og specialforeninger, der ikke modtager midler fra en videre kreds eller offentligheden. Disse foreninger blev indført i lov om investeringsforeninger og specialforeninger, da loven trådte i kraft den 1. januar 1997. Medlemmerne af disse foreninger er sædvanligvis institutionelle investorer, men kan også være andre investorer, der kan indskyde et større beløb. De hidtidige erfaringer med denne type forening er på den ene side, at medlemmerne meget gerne vil investere i en forening, fordi det er administrativt lettere for dem, idet de blot skal bogføre en post værdipapirer i deres regnskab. Hertil kommer, at foreningen er under tilsyn. På den anden side ændrer medlemmerne (investorerne) oftere investeringspolitik end de foreninger, der retter henvendelse til en videre kreds eller offentligheden, og de vil gerne kunne etablere en forening og forlade den igen med et meget kort varsel. I nogle tilfælde har en forening eller afdeling truffet beslutning om opløsning få måneder efter, at Finanstilsynet har godkendt den. Da de fleste medlemmer er institutionelle investorer, er der i realiteten tale om et dobbelt tilsyn, idet investorerne allerede selv er under tilsyn. Når det alligevel foreslås, at foreninger med få medlemmer, der placerer deres midler efter bestemmelserne i forslaget kapitel 13 – 15, kan blive reguleret, hvis de ønsker det, skal det ses på baggrund af branchens ønsker. Der er også tale om en vis deregulering.

Der henvises til bemærkningerne til § 4, stk. 1 – 2, stk. 5, 1. sætning og stk. 7 – 8, hvor de tilsvarende bestemmelser er beskrevet. Der er kun den forskel, at fåmandsforeninger vil kunne placere midlerne som både investeringsforeninger og specialforeninger, samt at de ikke får eneret og heller ikke pligt til at anvende navnet »fåmandsforeninger«. En fåmandsforening må ikke kalde sig investeringsforening eller specialforening. De vil ikke selv kunne eje et investeringsforvaltningsselskab, da det skal have en investeringsforening som ejer eller medejer, hvis det ikke er ejet af andre.

Forslagets lempeligere regulering findes forsvarlig, fordi fåmandsforeningernes medlemmer er institutio-